

(+34) 981 56 97 40

Rúa do Hórreo, 65
15700, Santiago de Compostela
A Coruña

info@comisiondatransparencia.gal

www.comisiondatransparencia.gal

REGISTRO XERAL DO VALEDOR DO POBO

SANTIAGO DE COMPOSTELA

Data: 02/07/2020 9:49:15

SAIDA

7535/20

Reclamante:

Expediente. Nº RSCTG 54/2020

Correo electrónico:

ASUNTO: Resolución da Comisión da Transparencia de Galicia na reclamación presentada ao amparo do artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno

Vista á reclamación presentada por mediante escrito do 23 de abril de 2020, e considerando os antecedentes e fundamentos xurídicos que se especifican a continuación, a Comisión da Transparencia na sesión celebrada o día 30 de xuño de 2020, adopta a seguinte resolución:

ANTECEDENTES

Primeiro. presentou, mediante escrito con entrada no rexistro do Valedor do Pobo o 23 de abril de 2020, unha reclamación ao amparo do disposto no artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, contra o Decreto do 13 de marzo de 2020, da 3ª Tenente de Alcalde e concelleira de seguridade do concello de Vigo, polo que se denega a súa solicitude de información sobre o número de denuncias por exceso de velocidade tramitadas a partir dos datos de cada un dos radares fixos e móbiles de Vigo nos anos 2017, 2018 e 2019.

O reclamante en resúmen, indicaba que a tras a súa solicitude, o concello respondeulle avanzando que lle denegaría a información porque entendía que supoñía un prexuízo para a prevención, investigación e sanción de ilícitos penais e concedeulle un prazo para que alegase o interese público da información solicitada, que o interesado entende que vulnera o espírito da lei de transparencia. O interesado fixo as correspondentes alegacións nas que manifestou que os datos son de interese público, expoñendo que o feito de dar o dato agregado da proposta de sancións de cada radar en ningún caso pode poñer trabas á prevención,

investigación e sanción dos ilícitos penais, pois se solicitaban os datos dun ano enteiro, e non de procesos concretos. O concello recoñece que os datos forman parte da política que lle corresponde, e precisamente monitorizar o labor político é un dos fundamentos da leis de transparencia. Considera que publicar o dato agregado de multas que impón un radar torpedea o seu labor de prevención é como dicir que publicar o número de axentes da Policía Local impide resolver delitos e a Dirección General de Tráfico publica estatísticas, sen que iso supoña unha merma na persecución das infraccións de tráfico por exceso de velocidade, e de feito, a ubicación dos radares é pública.

Chama a atención que o propio Concello no seu primeiro escrito suxira que podería informar do dato agregado de todos os radares e despois non conceda un acceso parcial á información.

O escrito viña acompañado de copia da solicitude presentada, do seu seu DNI, da comunicación do período de alegacións e do decreto recorrido.

Segundo. Con data do 24 de abril de 2020 déuselle traslado da documentación achegada polo reclamante ao Concello de Vigo para que, en cumprimento da normativa de transparencia, achegase informe e copia completa e ordenada do expediente.

Terceiro. Con data do 29 de abril de 2020 o Concello de Vigo contesta a petición remitindo o informe e o expediente instruído.

Neste informe, en resumo, indícase que con data do 28 de febreiro de 2020 realizouse un requirimento motivado ao interesado expresivo da concorrencia dunha causa legal obstativa do acceso nos termos da solicitude, deixando a salvo a posibilidade de acceso aos datos agregados. O interesado presentou alegacións discrepantes da concorrencia da expresada causa legal e con data do 13 de marzo a Concelleira delegada de Seguridade dita a Resolución obxecto da reclamación.

Na resposta á solicitude de [REDACTED] propúxose o acceso á información agregada, non específica por unidades de control, sobre a que o interesado gardou silencio e no fundamento de dereito cuarto da resolución discutida advertiuse que a limitación de acceso á información pública regulada na Lei 19/2013, xa que esta materia é un ámbito de conflito entre o interese público e o particular, que en boa parte ten reflexo normativo no réxime sancionador en materia de tráfico art. 76 letra g), art. 77 letra h) da Lei de Tráfico aprobada polo RDL 6/15 .

A xeneralización do uso das tecnoloxías da información e as comunicacións leva implícito un incremento exponencial dos riscos derivados do acceso á información estratéxica da política de seguridade viaria, considerando así plenamente xustificada a aplicación do expresado límite legal.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia e normativa

O artigo 24 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información, poderá interpoñerse unha reclamación ante o *Consello de Transparencia e Bo Goberno*, con carácter potestativo e previa a súa impugnación en vía contencioso-administrativa. Esa mesma lei, na súa disposición adicional cuarta, establece que a resolución da reclamación prevista no artigo 24 corresponderá, nos supostos de resolucións ditadas polas Administracións das Comunidades autónomas e o seu sector público, e polas Entidades Locais comprendidas no seu ámbito territorial, ao órgano independente que determinen as Comunidades Autónomas.

O artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante o Valedor do Pobo, correspondendo á Comisión da Transparencia, de acordo co disposto no artigo 33, a resolución das devanditas reclamacións.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada Lei 1/2016 establece que o procedemento de reclamación axustarase ao previsto nos parágrafos 2, 3, e 4 do artigo 24 da Lei 19/2013, que establece que as reclamacións contra resolucións en materia de acceso á información, que ten carácter potestativo e previo á impugnación en vía contencioso administrativa, axustarán a súa tramitación ao disposto na lexislación de procedemento administrativo común en materia de recursos.

Terceiro. Dereito de acceso á información pública

A Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, recoñece no seu artigo 24 o dereito de todas as persoas a acceder á información pública, entendida esta como os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que consten en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación desta lei e que fosen elaborados ou adquiridos en exercicio das súas funcións, do mesmo xeito que a definición contida no artigo 13 da Lei estatal 19/2013 que ten carácter básico.

O concepto de información pública e o dereito de acceso á mesma configúranse de forma ampla tanto na normativa autonómica como na estatal. Os titulares do dereito son todas as

persoas, sen que o solicitante estea obrigado a motivar a súa solicitude de acceso á información (art. 26.4 Lei 1/2016, do 18 de xaneiro).

O obxecto da Lei 19/2013, é ampliar e reforzar a transparencia da actividade pública e regular e garantir o dereito de acceso a información relativa a aquela actividade (art. 1). No seu preámbulo sinala que a transparencia, o acceso á información pública e as normas de bo goberno deben ser os eixos fundamentais de toda acción política e só cando a acción dos responsables públicos sométese a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer como se toman as decisións que lles afectan, como se manexan os fondos públicos ou baixo que criterios actúan as nosas institucións pódese falar do inicio dun proceso no que os poder públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poder públicos.

Pola súa banda, a Lei galega 1/2016, sinala na súa Exposición de Motivos que a crecente esixencia cidadá de control público da actuación das administracións aconsella a aprobación dunha norma que supera os anteriores estándares e que se concreta nun texto legal que establece esixencias engadidas de transparencia e acceso á información pública.

Cuarto. Prazo para a interposición do recurso

O artigo 28.3 da Lei 1/2016, establece que o procedemento das reclamacións fronte ás resolucións en materia de acceso á información pública axustarase ao previsto no artigo 24 da Lei 19/2013.

O artigo 24 da Lei 19/2013 establece que fronte a toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso a información poderá interpoñerse unha reclamación con carácter potestativo e previo á súa impugnación na vía contencioso-administrativa.

Esta reclamación interpoñerase no prazo dun mes para contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel no que se produzan os efectos do silencio administrativo.

Dado que segundo consta na reclamación, a resolución contra a que se recorre notificouse o 15 de marzo de 2020, e tendo en conta que de acordo co disposto na disposición adicional terceira, do Real Decreto 463/2020, do 14 de marzo, polo que se declara o estado de alarma para a xestión da situación de crise sanitaria ocasionada polo COVID-19, os prazos administrativo están suspendidos ata ou momento no que perda vixencia o citado Real Decreto, renovándose o cómputo de prazos nese momento, e a reclamación tivo entrada no Rexistro do Valedor do Pobo o 23 de abril de 2020, debe admitirse a reclamación por estar presentada en prazo.

Quinto.- Análise do expediente

O interesado solicitou do Concello de Vigo que lle informase sobre o número de denuncias por exceso de velocidade tramitadas a partir dos datos de cada un dos radares fixos e móbiles do Concello de Vigo nos anos 2017, 2018 e 2019, información que tras concederlle un prazo para que alegase o interese público da información solicitada, denegóuselle o acceso á información por entender o concello que concorre o límite de acceso á información establecido no artigo 14.1.e) da Lei 19/2013, referido á prevención de ilícitos administrativos.

Considera o interesado que o feito de que se lle concedera un prazo para que alegase o interese público da información solicitada vulnera o espírito da lei de transparencia. Non se pode compartir esa afirmación, por canto o que a Lei establece é que a motivación non é obrigatoria, e por si soa non pode ser causa de rexeitamento da solicitude, pero esta, de existir, si pode ser tida en conta cando se dite a resolución, especialmente para valorar a concorrencia dun interese privado ou público superior que xustifique o acceso.

Respecto á causa de denegación da información solicitada, isto é, a consideración por parte do concello da existencia dun límite no acceso á información solicitada, débese partir da base de que en materia de acceso á información pública, a regra xeral é a de permitir o acceso, mentres que a aplicación dos límites debe entenderse de forma restritiva e procede unicamente nos casos nos que a concesión da información supoña un prexuízo claro, concreto e superior ao interese do seu acceso.

Tal e como xa afirmou a xurisprudencia (por todas, sentenza do Tribunal Supremo 1547/2017), as causas enumeradas no artigo 14, como a que neste caso nos ocupa, non están definidas, senón que constitúen conceptos xurídicos indeterminados cuxa relevancia e transcendencia deben ser concretadas en cada caso, ponderando os intereses en conflito, como a norma indica. Por tanto para a aplicación deste límite, a Administración que denega o acceso, debe demostrar, e non simplemente alegar, que o acceso á información solicitada supón un prexuízo para a prevención, investigación e sanción dos ilícitos administrativos, neste caso en materia de tráfico.

Tanto as normas xurídicas aplicables, a xurisprudencia e a doutrina non ofrecen dúbida de que á hora de limitar o dereito de acceso a información pública, o relevante é a xustificación que realiza a administración, que debe estar baseada nunha ponderación de intereses, o interese no acceso e o interese concreto que se protexe co límite e aplicada ao suposto concreto que se axuíza.

O Concello de Vigo basea o seu razoamento en afirmar que concorre o límite establecido no artigo 14.1.e) a salvo da concorrencia dun interese público ou privado superior. Afirmo o concello na súa dilixencia asinada pola xefa de seguridade e o xefe de área que figura no

expediente, que a prevención, investigación e sanción destas condutas, implica actuar sobre a mera oportunidade de incorrer nas mesmas, e por tanto sobre a eventual disposición do condutor a infrinxir a norma e o segredo sobre o estado de funcionamento dos radares actúa preventiva e permanentemente (incremento da percepción do risco de detección) sobre a disposición (eventual) do condutor á comisión da infracción e contribúe á creación dun sentimento permanente e xeneralizado de seguridade na comunidade de persoas usuarias, e que nesta materia existe un ámbito de conflito entre o interese público e o particular, que en boa parte ten reflexo normativo no réxime sancionador en materia de tráfico -art. 76 letra g), art. 77 letra h) do Real Decreto Legislativo 6/2015, do 30 de outubro, polo que se aproba o texto refundido da Lei sobre Tráfico, Circulación de Vehículos a Motor e Seguridade Vial.

Non se chega a entender o alcance do conflito existente entre o interese público e o privado que o concello ve reflectido na normativa, por canto o artigo 76 g) do citado Real Decreto Lei, tipifica como infracción grave conducir utilizando manualmente dispositivos de telefonía móbil, navegadores ou calquera outro medio ou sistema de comunicación, así como utilizar mecanismos de detección de radares ou cinemómetros e ou 77 h) tipifica como infracción moi grave conducir vehículos que teñan instalados inhibidores de radares ou cinemómetros ou calquera outros mecanismos encamiñados a interferir no correcto funcionamento dos sistemas de vixilancia do tráfico, artigos estes que poden estar relacionados coa ocultación da ubicación dos radares, pero non co número de denuncias que realizan.

Non pode considerarse como xustificación suficiente a mera alegación xenérica de que coñecer o número de denuncias realizadas por cada radar poida prexudicar a prevención dos ilícitos en materia de circulación, e que o número total de denuncias (datos agregados) non o prexudique, dato este último que o concello ofreceu ao interesado, tendo en conta que a ubicación dos aparellos de radar fixos é un dato público, e dos radares móbiles, a información que se solicita é o número de infraccións detectadas, e non o lugar no que se detectaron.

Tal e como apunta o reclamante, a Dirección General de Tráfico incorpora na súa web información estatística de sancións dentro do marco da súa política de transparencia e achegamento ao cidadán, habilitando un apartado no que da a coñecer, con acceso libre a todos os cidadáns, estatísticas de sancións nas que recolle os datos relacionados co número de denuncias e a evolución das mesmas, a estatística sobre os importes ingresados, excesos de velocidade, as fases de recurso ou datos sobre denuncias que acaban na vía contenciosa administrativa. Nela figuran táboas coa evolución do número de sancións en xeral e evolución do número de sancións impostas por radares fixos, Importes por sancións en xeral e importes ingresados de sancións por radares fixos, radares fixos que máis denuncias xeraron, especificando na mesma que *o coñecemento destes e outros datos por parte dos cidadáns, poden servir para concienciar que os accidentes de tráfico non son sucesos imprevisibles, senón que se poden evitar se se cumpren as normas de circulación.*

Considera por tanto a Dirección General de Tráfico que o coñecemento de datos sobre denuncias efectuadas por radares, é un instrumento útil para concienciar á cidadanía sobre a necesidade de cumprimento das normas de circulación, que contribúe á diminución dos accidentes.

De acordo co anterior, a mera alegación polo concello de que o segredo sobre o estado de funcionamento dos radares actúa preventiva e permanentemente (incremento da percepción do risco de detección) sobre a disposición (eventual) do condutor á comisión da infracción e contribúe á creación dun sentimento permanente e xeneralizado de seguridade na comunidade de persoas, non se considera xustificación suficiente para a denegación da información solicitada por considerar que concorre o límite de acceso establecido no artigo 14.1e) da Lei 19/2013, polo que procede a estimación da reclamación presentada, debendo o concello proporcionar os datos solicitados polo reclamante.

En base aos feitos e fundamentos de dereito anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia,

ACORDA

Primeiro: Estimar a reclamación presentada por [REDACTED] con data do 23 de abril de 2020, contra a Decreto do 13 de marzo de 2020, da 3º Tenente de Alcalde e concelleira de seguridade do concello de Vigo, polo que se denega a súa solicitude de información sobre o número de denuncias por exceso de velocidade tramitadas a partir dos datos de cada un dos radares fixos e móbiles de Vigo nos anos 2017, 2018 e 2019.

Segundo: Instar ao Concello de Vigo, a que, no prazo máximo de 10 días hábiles, responda á petición de información solicitada, respectando os límites dos artigos 14 e 15 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, e o artigo 22 da mesma lei, no que fai á formalización do acceso.

Terceiro: Instar ao Concello de Vigo, a que, no prazo máximo de 15 días hábiles, remita a esta Comisión da Transparencia copia do envío ao reclamante da información solicitada.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados desde o día seguinte á notificación desta resolución, ante a Sala do contencioso-administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no

 (+34) 981 56 97 40

 Rúa do Hórreo, 65
15700, Santiago de Compostela
A Coruña

 info@comisiondatransparencia.gal

 www.comisiondatransparencia.gal

artigo 10.1 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Firmado digitalmente por 76706870F

MARIA DOLORES FERNANDEZ (R:
S6500009C)

Fecha: 2020.07.01 12:25:58 +02'00'

María Dolores Fernández Galiño

Presidenta da Comisión da Transparencia.